

[Tvede.]

tilsvarende Regel med Hensyn til den efterladtes Mand. Vi gaar endog saa langt ud, at Børn, der er født udenfor Ægteskab, naar den afdøde faktisk har ydet dem Understøttelse, drages ind under Bestemmelsen. Jeg tvivler meget om, at sligt er Tilfældet i andre Lande. Jeg er dog ikke i Stand til at dømme om, hvorvidt vi er nogenlunde ligestillede eller er længere fremme. Det er naturligvis til Gavn for de fremmede, som kommer til Skade hos os, men det er maaske ikke lige saa meget til Gavn for vore Landsmænd, som kommer til Skade i et andet Land, der har ratificeret Konventionen.

Jeg vil dernæst gerne spørge om, hvorledes det forholder sig med Udtrykket „indenfor Statens Omraade“. Hvis der er fremmede om Bord paa danske Skibe, der sejler under dansk Flag, regnes de saa ogsaa for at være indenfor Statens Omraade, eller gælder det kun, naar vedkommende Skib er indenfor dansk Søterritorium?

Endelig vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er nævnt forskellige Lande, som har ratificeret Konventionen, men i den Beretning fra Arbejdskonferencen i Genève i indeværende Aar, der er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, staar der kun, at 3 Lande har ratificeret, deriblandt Holland. I Bemærkningerne er nævnt Czekoslovakiet, Finland, Storbritannien, Jugoslavien, Sverige og Sydafrika, men Holland findes ikke der.

Veistrup: Det forekommer mig, at Konventionen er Udtryk for en sund og naturlig Udvikling. Et saadant Forslag maa derfor hilses med Tilfredshed. Det er et Skridt i Retning af international Sociallovgivning, der kun kan være egnet til at skabe Ro og Forstaaelse mellem Nationerne, hvad vi mener der i høj Grad kan være Brug for, og som vi kun kan glæde os over. Det sociale Synspunkt, der ligger til Grund, har vor fulde Tilslutning og Sympati. Alt taler derfor for, at vi vedtager denne Konvention, og det skal jeg for mit Vedkommende anbefale.

Indenrigsministeren (Kragh): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti fremførte nogle Bemærkninger, som jeg opfattede som Udtryk for Betænkelighed ved at give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. For det første mente det ærede Medlem, at det var betænkeligt at binde sig i en Aarrække fremefter til en Konven-

tions Bestemmelser, og pegede i denne Forbindelse paa Konventionen angaaende Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning, som vedtoges paa Washingtonkonferencen i 1919, og som Danmark har ratificeret. Det ærede Medlem mente, at denne Konvention var af den Art, at den dannede en Hovedhindring for, at vi ved Gennemgangen af vor Arbejdsløshedslovgivning naaede bort fra de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Jeg vil i den Anledning gerne sige til det ærede Medlem, at jeg endnu, ligesom da vi forhandlede om Arbejdsløshedsloven, har den Opfattelse, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorer ikke blot er værdifulde, men endogsaa nødvendige for at sikre en neutral Arbejdsanvisning. Jeg ved nok, at navnlig det konservative Folkeparti har en anden Opfattelse af denne Sag, og at den ogsaa findes i andre Partier, er mig vel bekendt. Men dette har ikke faaet mig til at nære den Anskuelse, at denne Opfattelse er rigtig. Noget helt andet er, hvor mange vi skulde have af saadanne Kontorer. Antallet var utvivlsomt blevet for stort, derfor kunde vi ogsaa gaa med til at indskrænke det. Men jeg tror, det vilde være saglig urigtigt at lade disse Kontorer helt bortfalde, og jeg maatte derfor holde paa et vist Antal af dem, selv om Washingtonkonferencens Bestemmelser ikke havde dannet en Hindring for deres absolutte Bortfald. For øvrigt er det sikkert et Spørgsmaal, hvad der paa Washingtonkonferencen er ment med offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Jeg er ikke sikker paa, at det ikke var muligt at autorisere Arbejdsløshedskassernes Kontorer som saadanne Anvisningskontorer; det er vistnok muligt, saaledes at den Hindring, som skulde være til Stede ved vor Tiltræden af den nævnte Konvention, neppe er saa absolut, som det ærede Medlem mener.

Dernæst spørger det ærede Medlem, hvorvidt man skal gaa, idet det ærede Medlem finder en Uklarhed f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om de efterladte. Det ærede Medlem siger: Skal vi nu være forpligtede, hvis et Land paa dette Omraade har en videregaaende Lovgivning end vi, og dette Land har ratificeret det foreliggende Konventionsudkast, til da at gaa lige saa vidt som det? Dette er ingenlunde Tilfældet, thi hvad vi skal gøre, er kun at sikre tilskadekomne og saadannes efterladte Ligeberettigelse med vore egne Statsborgere, hverken mere eller mindre. Altsaa, en Tiltræden af denne Konvention betyder ikke nogen Ændring af vor Lovgivning i videregaaende Retning af Hensyn til, at